

Chao Ôi Vàng Bay Cây Ngô Đồng

Ôi chao ôi buồn! Chao ôi buồn!
Lá ngô đồng vàng mây vương vương...
Bao năm rồi ai buồn vong quốc?
Người Việt Nam nào thấy cũng thương!

Họ đi bên đường Thu đi cùng
Cây bên đường là hàng cây phong
Lá đỏ rục rùi vàng nhanh chóng
Gió bay Thu như bay ngô đồng...

Tôi bỗng nhớ bài thơ Bích Khê
Người làm thơ chưa hề ai chê...
Có tên đường dù con đường nhỏ
ở quê nhà trong một xóm quê!

Đọc báo nay người ta gỡ rồi
Người Quảng mình chắc không ai vui!
Không vượt biên ai lòng không biển?
Ai nhìn mây mà không thấy trời?

Tôi gửi gì bài thơ hôm nay?
Tôi gửi lòng tôi bay đi mây
Tôi gửi lòng tôi bay nhé gió
Gió heo may bay bay áo dài...

Áo Má tôi Chị tôi thường mặc
Áo học trò thương quá đi thôi!
Nửa Thế Kỷ đường dài Thế Kỷ
Việt Nam mình bao giờ mới vui?

*Những Nhà Thờ, những Chùa cao ngất
Thấp xuống giùm một chút được không?
Chao ôi vàng bay cây ngô đồng
Vàng rơi vàng rơi Thu mênh mênh...(*)*

Trần Văn Lệ

(*) Thơ Bích Khê